धन्यंधनकरम् आयुष्यमायुःकरम् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ मोहस्यसमुद्भवोयस्मिन् प्रजाकामरूपज्वरस्तापः ॥३७॥ दारइत्येकवचनमार्षम् ॥ ३८॥ आनपत्येन अपुत्रत्वनिमित्तेन ॥ ३९ ॥ नगृहेसंमतांनबहुमताम् यद्वा गृहिण्येवगृहंनभार्येतिसंमतामित्यर्थः ॥ ४० ॥ दास्यादासीयथातथा

ववर्षकाममन्येषांपर्जन्यइवदेहिनाम्॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंकुमारस्यमहामनाः॥ ३५॥ कृच्छ्रलब्धेऽथराजर्षेस्तनयेऽनुदिनंपितुः॥ यथानिःस्वस्यकृच्छ्रात्धनेस्नेहोऽन्ववर्धत॥ ३६ ॥ मातुस्त्वतितरांपुत्रेस्नेहोमोहसमुद्भवः॥ कृतद्युतेःसपत्नीनांप्रजाकामज्वरोऽभवत्॥३७॥ चित्रकेतोरतिप्रीतिर्यथादारेप्रजावति॥ नतथाऽन्येषुसंजज्ञेबालंलालयतोऽन्वहम्॥ ३८॥ ताःपर्यतप्यन्नात्मानंगर्हयंत्योऽभ्यसूयया॥आनपत्येनदुःखेनराज्ञोऽनादरणेनच॥ ३९॥ धिगप्रजांस्त्रियंपापांपत्युश्चागृहसंमताम्॥ सुप्रजाभिःसपत्नीभिर्दासीमिवतिरस्कृताम्॥ ४०॥ दासीनांकोनुसंतापःस्वामिनःपरिचर्यया॥ अभीक्ष्णंलब्ध्यमानानांदास्यादासीवदुर्भगाः॥ ४१॥ एवंसंदह्यमानानांसपत्न्याःपुत्रसंपदा॥ राज्ञोऽसंमतवृत्तीनांविद्वेषोबलवानभूत्॥ ४२॥ विद्वेषनष्टमतयस्त्रियोदारुणचेतसः॥ गरंददुःकुमारायदुर्मर्षानृपतिंप्रति॥ ४३॥ कृतद्युतिरजानंतीसपत्नीनामघंमहत्॥ सुप्तएवेतिसंचिंत्यनिरीक्ष्यव्यचरद्गृहे॥ ४४॥ शयानंसुचिरंबालमुपधार्यमनीषिणी॥ पुत्रमानयमेभद्रेइतिधात्रीमचोदयत्॥ ४५॥ साशयानमुपव्रज्यदृष्ट्वाचोत्तारलोचनम्॥ प्राणेंद्रियात्मभिस्त्यक्तंहताऽस्मीत्यपतद्भुवि॥ ४६॥ तस्यास्तदाकर्ण्यभृशातुरंस्वरंघ्नंत्याःकराभ्यामुरउच्चकैरपि॥ प्रविश्यराज्ञीत्वरयात्मजांतिकंददर्शबालंसहसामृतंसुतम्॥ ४७॥ पपातभूमौपरिवद्धयाशुचामुमोहविभ्रष्टशिरोरुहांबरा॥ ४८॥

वयंदुर्भगाः ॥ ४१ ॥ नसंमतावृत्तिर्जीवनंयासाम् ॥ ४२ ॥ विद्वेषेणनष्टामतिर्यासांताः गरंविषम् दुर्मर्षाः असहमानाः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ धात्रीं स्तनदायिनीम् ॥ ४५ ॥ उद्गततारकेकनीनिकेययोस्तेलोचनेयस्यतम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ विभ्रष्टाः शिरोरुहाः अंबरेचयस्याः सा ॥ ४८ ॥